

Kun mielessäni kuljen muiston hämärään,
niin toiveistani parhaat rauenneiksi nään.
Sain nuoruudelta siivet kerran minäkin
ja pilvilinnan jonne lentäisin.

Pois siivistäni aika puhtauden vei,
ja pilvilinna koskaan valmistunut ei.
Ei nuoruus yötä tunne, päivä aina on,
mut vuodet jättää taakseen auringon.

Niin paljon toivotaan, niin paljon haaveillaan,
jää liekistämme kerran tuhkaa vaan.
Ei pilvilinnaa koskaan luoda kestävää.
Ken tämän tietää, kaiken ymmärtää.

Nyt mielessäni kuljen muiston hämärään,
ja toiveistani parhaat rauenneiksi nään.
Mä ymmärtäen katson nyt jo taaksepäin
ja itselleni lausun: "Olkoon näin"